

Autor: Jelena Stana Viwalt

KRIK DUŠE

Prvo izdanje

U Zagrebu, 2011.

Privatna naklada:
Jelena Stana Viwalt

Printed by:
PRINTERA GRUPA d.o.o.
Dr. F. Tuđmana 14/A
10 431 Sv. Nedelja
Hrvatska
info@printera.hr

Naslovna strana:
Đurđa Dobrovšak-Prusac

Lektor:
Ljubica Žuvela

Grafička priprema:
Ninoslav Pirš

Sva prava na naslovnu stranicu i tekstove zadržavaju autori istih.

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 774919

ISBN 978-953-56781-0-6

Jelena Stana Viwalt

*Krik
Duše*

“Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav
niti je rijeke potopiti.”

*Pjesma nad pjesmama
(Mudrosne knjige)*

PREDGOVOR

Ljubav u nizu preoblika, bogato iznijansirana osjećajnost, snažni senzibilitet u doživljavanju ljubavnih radosti, zasanjenih uspomena, sjete i očaja, i onda želje da se ljubav ponovo doživi, osnovna je značajka ovog PRVIJENCA.

Pjesme se odlikuju bogatstvom malih motiva usmjerenih na ideju da je pružanje i primanje ljubavi u njenom najčistijem obliku smisao života.

Svoju misaonu osobnost i težnju za istinskim vrijednostima pjesnikinja izražava u nizu pjesama ("Nebeski vrt", "Nedovršena pjesma", "Sve boli kad srce voli") gdje je izražena misao čak i u funkciji kompozicije. I bogata slikovitost je odlika pojedinih pjesama. Obiluju sjajnim personifikacijama, epitetima, blagozvučnom metaforom (vrt – raj, trnje i kukolj – grješnici, ples anđela, kiša od ruža, čovjek bez lica i sl.).

Pjesnikinja, pomalo naivno, dječji, otkriva svoj unutarnji svijet i pejsaž svoje čiste duše. Iz nje izbija svjetlost koja otima ljubav prolaznosti i zaboravu.

Čest je i motiv smrti kao izbaviteljice, ali život je jači, a takvim ga čini upravo ljubav.

"Molim te Bože, slušaj,
samo Te jedno molim,
nemoj ga uzeti sebi
jer i ja njega volim."
(Strah me)

Tako se zatvara još jedan misaoni krug s istim zaključkom na kraju: ljubav je najveća vrijednost.

"Želim biti zauvijek tvoja,
uvijek u tvome zagrljaju.
Želim da idemo zajedno
od početka prema kraju."
(Godine)

Pjesnikinja pruža ruke prema nebu, prema anđelima i ljubljenom Bogu kao prijatelju i spasitelju.

"Ti, koji si tvorca svijeta
i možeš sva čuda činiti,
uberi nekad i trnje,
jer, uz Tebe će procvjetati."
(Nebeski vrt)

Pjesnikinja tematizira i svakodnevnici, iznosi dileme osamljenog pojedinca, mračnu zbilju i traži izlaz iz moralnog kaosa našeg vremena. Ta nota tragizma i egzistencijalne tjeskobe poglavito je došla do izražaja u pjesmama "Nada zadnja umire", "Šprica" i "Anđeo bez oblika".

"Nada zadnja umire
samo u njoj tražim spas.
Sam ne mogu više
pomozite mi, molim vas!"
(Nada zadnja umire)

Prvijenac "Krik duše" je zbirka komunikativnog pjesništva lišenog velikih riječi, istinskog i čistog i stoga autorici valja potvrditi neospornu darovitost.

Prof. Ljubica Žuvela

Želim zahvaliti svima koji su ostavili traga u mom životu. Prijatelji iz djetinjstva, sadašnji prijatelji i neki drugi ljudi čija imena ovdje neću spominjati. Svi oni se mogu prepoznati u mojim stihovima, u nekim malim riječima... Nažalost, neki od njih sad više nisu sa nama, ali i dalje su dio lijepih sjećanja.

I, zato im hvala!

J. S. Viwalt

NEBESKI VRT

Učili su me dobri ljudi
kako ne biti ohol i škrt,
naučila me moja vjera
da ću doći u nebeski vrt.

Po tom svodu nebeskom
samo anđeli i ptice kruže,
i u tom vrtu rajskom
rastu samo najljepše ruže.

Ubere Bog to cvijeće
da vrata rajska ukrasi.
Iz žita on kukolj neće
ni grešnu dušu da spasi.

Uzima samo čista srca,
tih presvetih ruku djela.
A takvu ja ljepotu nikad
na Zemlji nisam vidjela.

I ovim ružama mojim
koje si rano, Bože, ubrao
podari bar pokoj vječni.
Ne dozvoli da osjete pakao!

Ti, koji si tvorac svijeta
i možeš sva čuda činiti,
uberi nekad i trnje.
Jer, uz Tebe će procvjetati.

Ako i oko Tebe anđeli kruže,
to ja šaljem s porukom lastu:
"Bože, ostavi mi moje ruže,
da u mome vrtu rastu."

ANĐEO S RUŽOM

Padat će kiša od ruža.
Tad pogledaj u nebo ti.
Jer, takve ti pozdrave može
samo tvoj anđeo poslati.

I, ako vidiš oblake
zaboravi na svoju sjetu.
Samo gledaj tu sliku,
tog anđela s ružom, siluetu.

Znaš da ti pozdrave šalje
iz nekog drugog svijeta.
I znaš, da je sada on
samo tvoja silueta.

Jednom ćeš i ti doći
u neki drugi svijet.
I ti ćeš biti anđeo.
a samo tijelo će umrijet'.

Nekom ćeš i ti slati
po vjetru s neba cvijeće.
A kada oko to vidi,
više ono plakati neće.

Preljepu sliku na nebu
taj ples anđela daje.
Za samo jedne oči
trag ruža za njima ostaje.

TIŠE

Molim te, samo sada
ti padaj tiše noći.
Možda će mi nečujno
s anđelima doći.

Pa, što, ako smo svi
nekad po zemlji šetali.
Neki su "dobili" krila,
k'o anđeli u nebo letjeli...

Molit ću se Bogu
opet kad dođe vrijeme.
I možda ću zaboraviti
al' samo ljudske probleme.

I, možda ćemo pjevati,
svi ljudi u jedan glas.
Jer, pjesma pobijedi sve,
kao da je jedini spas.

Molim te vjetre, tiše,
nemoj anđele buditi!
Možda će se nečujno
na Zemlji probuditi.

KRIV

Posebnim ću riječima
ispisati ovaj list čisti,
o ljudima koji nisu
kao ti i ja isti.

Svaki je život dar
poklonjen nama s neba,
sve ljude treba voljeti
jednako, kako treba.

Iako u svako srce
posebna riječ ne stane,
ti si poseban, zato,
pogledaj s druge strane.

Neka tvoje srce bude
otvoreno ka slobodi...
Jer, nitko nije kriv
ako se drukčiji rodi.

Svim ljudima je san
da obitelj svoju imaju.
Ali, nisu svi ljudi
rođeni da sanjaju.

Zato u svom hladnom srcu
ti novu stranu okreni.
Jer, neki su ljudi
na život osuđeni.

ANĐEO BEZ OBLIKA

Oprosti majci, sine,
što si na nebu bez oblika,
što si mi uvijek bio
samo u mislima slika.

Anđele koji krila nemaš
u nebo ti si poletio.
Prije nego si, bar jednom
zemaljskog svijeta vidio.

Nemam nijedne slike
da mi budi uspomene,
jer te čovjek bez lica
otrgnuo iz mene.

Za tebe na ovom svijetu
nimalo mjesta nije bilo,
jer te majčino srce
i prije rođenja ubilo.

Oprosti majci grešku
i oprosti suze ledene.
I, molim te, bar jednom,
pomoli se ti za mene.

Jer, majka je tvoja
bez osmjeha na svom licu.
A čovjek je od nje
samo napravio ubojicu.

Molim sad za oprost,
ispred Božjega lika.
Al' preveliki je teret
moj anđeo bez oblika.

PJESMA ZA NJEGA

Zar sam ja kriva
što ga moje srce voli?!
Kad gledam na bratov grob,
praznina u duši me boli.

Samo dijete ti si bio,
koje je prerano odraslo.
Zašto si me ostavio?
Da se utješim sad je kasno.

Nedostaješ mi mnogo.
Tvoja ljubav i osmijeh tvoj.
Sada te zemlja skriva
jer si otišao njoj.

Ne mogu te zaboraviti.
Preteško je to za mene.
Hej živote, nisi fer.
Ja živim od uspomene.

Što više vrijeme prolazi
u mom srcu bol je veći.
Nikad ga zaboravit' neću
jer mlađi brat na njega slič.

NEMA TE

U ruci držim sliku,
a ona odjednom zadrhti.
Sjećanja k'o suze naviru.
Zar srce presta kucati?

Nedostaju mi riječi tvoje:
"Ljubavi moja, volim te".
Želio si obećanje moje
da nikad ne zaboravim te.

Molio si da ne dolazim
u bolnicu zadnjih dana...
Rekao si: "Ja ne želim
da si pored mene uplakana".

Bog mi tebe uzeo
za vrlo kratko vrijeme.
Osmijeh s mog lica nestao;
nebo te krije od mene.

Tražim od svake ptice
koja slobodno nebom luta,
da te sjeti na mene.
I pozdravi više puta.

Još uvijek me guše suze.
Ne mogu prestat' plakati.
Bog te uzeo k' sebi;
ja nemam koga grliti.

MOM TATI

Pišem o tebi stihove,
a ne znam možeš li čuti.
Bez tebe sam godine ove
naučio: ne smijem plakati.

Sada u nebo gledam.
Možeš li ti mene vidjeti?
Bez tebe, ja sam sam.
Zar si me morao ostaviti?!

Za tvoju smrt dragi tata
jedino mogu kriviti Boga.
Živote, reci mi kako
da živim bez tate svoga?

Spomenik tvoj zagrlit' hoću.
Sada on je tebe dio.
Al' osjećam samo hladnoću;
ti mene nisi zagrlio.

Zašto ti više ne čujem glas?
Želim da izgovoriš moje ime.
Tata, znaš, volio bih čuti
jedino riječi: "Robert, sine."

Koliko si od mene daleko
i što sve između nas stoji?
Neka mi odgovori netko!
Ako te, možda, kao ja voli.

Želio bih postati otac
kakav si meni bio ti.
I samo još jedan stih:
uvijek ćeš mi nedostajati.

MOJ TATA

Bilo je to davno,
al' sjećam se i sada,
u sumraku strašnom
gasila se nada.

Život mi je propao
u ovome ratu
jer su neki zločinci
ubili mi tatu.

Cvijeće je uvenulo,
plašim se biti sama.
"I sunce je ugaslo,"
tako je rekla mama.

Ja sam samo dijete
i više sretno ne živim,
a za smrt mog tate
neke zle ljude krivim.

Prošlo je sada sve,
i više nema rata.
Kad bi još samo bio
kraj mene i moj tata!

I SVIJEĆE PLAČU

Cvjetnica je danas
na groblje sam išla.
I, skupljajući hrabrost
jednom grobu prišla.

Gledam ta slova crna
na spomeniku uklesana.
I, kao da je moja duša
svakim slovom porezana.

Pored jedne slike
zapalila sam svijeću.
I sama sebi rekla:
"Plakati više neću."

Vosak se polako topi.
Kapljice vrele padaju.
K'o da te jadne živote
čak i svijeće oplakuju.

Sjetna lica okružuju me.
Srce mi kuca sve jače.
A svijeća lagano nestaje,
ta svijeća, koja plače.

NEĆU PLAKATI

Ne, ja neću plakati!
Ti ne trebaš suze sad.
Iako letiš ka nebu,
a tako si, anđele, mlad.

Daješ se Njemu u ruke.
I, sretan ćeš biti .Znam.
Tamo gore, (u Raju),
nikada nećeš biti sam.

Htio si život s nama;
s malo ljudi dobre volje...
Ali te sudbina sada
šalje na mjesto bolje.

Svi ćemo jednom stići
u to mjesto, nazvano Raj.
I ja ću letjeti gore.
Sretan me ti dočekaj!

MOLITVA ZA DOMOVINU

Da ne bude više rata
da ljubav samo caruje,
da živ bude svaki tata
i da svaka ruka miluje.

Da svakoj mami na licu
osmijeh sreće sja,
da su svi uvijek zdravi
i odrasli i djeca.

I za ovu lijepu našu,
za sve koji u njoj žive,
i za svake oči koje
njenim se ljepotama dive.

Da uvijek bude dosta
igre za dijete svako,
da nam sve u životu
bude jednostavno i lako.

Dižemo pogled ka nebu
i molimo svi u glas,
za svaku pticu u letu,
za svačije duše spas.

Sva djeca na svijetu
u molitvi sklapaju ruke
i mole se da prestanu
svim ljudima strašne muke.

Da ne bude više suza
osim od radosti i veselja,
i da se čovjeku svakom
ispuni najljepša želja.

Molim te Bože, slušaj
molitvu za svijeta spas,
molitvu za moju domovinu.
I, usliši ti Bože nas.

GROB

Tješim se da je sve lažno,
ali, zaista, ne mogu više.
Lice mi je potpuno vlažno.
Ma, to su samo kapi kiše.

Ne mogu promijeniti ništa.
U prošlost se neću vratiti.
Al' uplakanu vidjet' me neće.
Sebi ću samoj obećati.

Zato sam otišla na groblje.
I tamo želim sama biti.
Jer to je jedino mjesto
gdje ne moram suze kriti.

Na grobu djevojke neke
mladić je klečeći molio.
Pomislih; bila je sretna,
on ju je jako volio...

Ali jedan grob drugi
korov je htio skriti.
Kleknula sam i rekla:
"Sama sam. Kao i ti."

Opet ću jednog dana
kad izdržati neću moći,
i, kad mi suze zaprijete
na taj grob ja doći.

Znam. Kao i sada,
da suze neće stati.
Da život mora dalje,
ne mogu vjerovati.

Život je kao ptica
koja leti u jatu,
ali kad slomi krila
sama ostaje u blatu.

I ja sam bila ptica
koja nije imala krila.
Bila sam ptica koja
nikad u jatu nije bila.

Možda će jednoga dana
i mene korov kriti.
A, možda će se netko
i na mom grobu moliti.

ČOVJEK BEZ PROŠLOSTI

Želim pronaći svjetlost
iz koje ću snagu crpiti.
I biti običan smrtnik
koji će u snove vjerovati.

Kao i svim ljudima
i meni treba moj san:
da dočekam novo jutro,
budem čovjek običan.

Da osmjehom pozdravim zoru
i sve nebeske ptice,
da imam snage gledati
samo istini u lice.

Život je poseban dar.
To tek sada vidim.
Bože, treba mi snage
da se sebe ne stidim.

Naći ću vjeru u ljubav
i novi svijet pun radosti.
Ja ću živjeti život
u kom se za bol oprosti.

Tjeran vjerom u snove
ne želim se svega sjećati,
jer samo tada ja mogu
biti čovjek bez prošlosti.

Želim pronaći snagu
za svaki novi dan.
I život u kojem prošlost
samo je faktor nebitan.

TOLIKO HRABAR

Samo sam poželio da
tvoje oči u masi nađem.
A bio sam toliko hrabar
da ti korak bliže priđem.

Nisam ja velika zvijezda,
niti je sve u tom sjaju.
A tako sam te volio,
kako samo muškarci znaju.

Stavio sam dušu na dlan,
a ti si rekla : "Premalo je."
Tog trenutka mi srce
kucat' prestalo je.

Zar u tvom srcu mjesta
nema za srce moje?
Pa, nisam ja tako loš,
samo želim dodire tvoje.

Da mi se sada vratiš
nemam snage da molim.
Ipak, toliko sam hrabar
da te još uvijek volim.

MOLIM TE

Nakon svega što je bilo
nije ti lako, znam.
Ali molim te ostani noćas.
Ja u tvom dodiru uživam.

Ako nekad poželiš
u prošlost vratiti vrijeme,
molim te, budi hrabra
i pomisli na mene.

Ti nikada više nemoj
zbog nas suzu pustiti,
jer sada imaš novi život.
A vrijeme će svoje učiniti.

Molim te, samo još noćas
zagrli mene jako.
A poslije, ako te pitaju,
reci da nisam plak'o.

Znam da tebe sada
drugi čovjek ima.
Ali ti još uvijek živiš
u mom srcu i mislima.

I, samo još ovaj put
zagrli me, molim te.
Ako nekad pomisliš na mene
sjeti se da volim te.

Na drugom kraju svijeta
novu ću ljubav tražiti.
Ti budi sretna s njim.
A, ja ću preživjeti...

Molim te, samo još noćas
zagrli mene jako.
A poslije, ako te pitaju,
reci da nisam plak'o.

USPOMENA

Toliko sam je volio
da bih i život joj dao.
Nisi mi rekao da voli tebe.
A ja to nisam znao.

Disali smo isti zrak.
Voljeli mjesta ista.
Ali na kraju meni
samo uspomena osta.

Na kocku sam stavio sve.
I prijateljstvo naše.
Izgubio sam sve uloge
ja zbog veze vaše.

Prijatelji više nismo.
Ona više moja nije,
jer sada njeno srce
drugog čovjeka grije.

Volio sam svoj život
jer ona je bila tu.
Pa, zašto si baš morao
ti meni uzeti nju?

Sad nemam više ništa.
Ni prijatelja, ni žene.
Čekam na našem mjestu,
a oko mene čaše ispijene.

Toliko sam je trebao.
Bila je za mene stvorena.
U meni sada mrtvo je sve,
a samo živi uspomena.

PAHULJICA OD ZLATA

Savršenim sam riječima
otvorio svoga srca vrata.
A na njima je pisalo:
"Ti si pahuljica od zlata".

Želio sam život s tobom
bio on sretan ili tužan.
Ali su tebi moje želje
kao san izgledale ružan.

Volio sam samo tebe
i samo tebe sam imao.
A kad si otišla, tugu sam
iza čaše vina skrivao.

Oprosti što sam te volio,
što bi' i život za tebe dao.
I, oprosti mi, jer sam te
pahuljom od zlata zvao.

Ja nisam za tebe stvoren,
i neću više žaliti za to.
Otići ću u nepoznat svijet,
pronaći novo zlato.

Putovat ću na oblacima,
a od suza će biti kiše.
Ali, ti i ja, zajedno...
to nikada više.

Vrijeme će zaliječit' rane.
Tebe će drugi voljeti.
Al' ni'ko više zbog tebe
neće život na kocku staviti.

CRVENA HALJINA

Prošlo je vremena mnogo,
a ja još listam slike njene.
Života mi je malo ostalo
zbog te haljine crvene.

Žena u crvenom, kao na filmu...
A oči su joj bile zelene.
Pitam se ima li me
u dnevniku jedne žene?

I nemam ja više ništa
osim nekih jadnih uspomena.
Još uvijek srce boli;
nije me voljela ta žena.

Meni je ona bila sve;
i svjetlost i zrak.
Sad ništa više ne postoji,
samo u meni krvavi znak.

Prije nje je bilo drugih,
poslije nje nijedna nije.
Sada ja želim biti sam,
a čaša vina sama se pije.

Možda bi bilo sreće
da nije druge usne ljubila.
Možda bi ljubavi bilo za mene
da se nije putem izgubila.

I, listam slike njene,
al' na njima mene nema.
Već samo te oči zelene
i samo ta haljina crvena.

UDATA

Pada noćas ova kiša.
Po mom licu ona pada.
Ispire se tim kapima
moja zadnja nada.

Znaš, sada me boli
ova u duši praznina.
Da sam barem kiša,
da me na tvom licu ima.

Vjerovao tad nisam
da si ti ona prava,
ali sada tek znam:
bio sam budala.

Željela si moj prsten,
al' to ja nisam htio.
Sad imaš zlato na ruci,
al' drugi te oženio.

Kiša mi pere lice,
ispire mi sjećanja.
Sada si sretna žena.
Plaćemo samo nebo i ja.

Sada bih ti dao sve;
stavio zlato na ruke tvoje.
Al' u svakom sretnom paru
sada vidim vas dvoje.

Tješim se da sanjam.
Znam: nisam u pravu.
Ti si udata žena,
a ja sam pijem kavu.

SAM

Volio sam njen osmijeh
i njene oči zelene.
Volio bi' da me grli
i ove noći ledene.

Opet da me drži za ruku,
"volim te", da mi kaže,
ništa na ovom svijetu
ne bi mi bilo draže.

I nikada više u životu
ne bih toliko patio,
kad bi' samo jedan dan
s njom u životu vratio.

Vjerovao sam u nadu
i u naše slatke snove.
Vjerovao sam u riječ
koja se ljubav zove.

Sad sam za stolom sam
i zadnju čašu ispijam.
Kao da ću zaboraviti
opet se ja opijam.

I nemam više želje
da vjeru u život vratim.
Zadnjim snagama zovem
da ovu čašu tuge platim.

CIGARETA

Kada jednom shvatiš
da život nije san,
ponudit ću ti cigaretu
jer, to je sve što znam.

Možda ti lakše bude
ako ne možeš suzu pustiti.
S mirisom cigarete
možda ćeš zaboraviti.

Ako te život muči,
i, još boli uspomena,
možda boljeg "lijeka"
od cigarete nema.

Ne moraš ni govoriti.
Riječi te bole, znam.
Ti nemoj suze liti!
Bar s cigaretom nisi sam.

Ako ti život nije fer,
a samoća ti smeta;
zapali, povuci dim...
S tobom je cigareta.

POLJUBAC S OKUSOM KAVE

Dok čekam sama u tami,
uspomene se počele buditi;
sjećam se, bilo je teško
tebe prvi put ljubiti.

Naš prvi dodir rukama,
i te tvoje oči plave...
Znala sam. Ja oduvijek želim
taj poljubac s okusom kave.

Vrijeme je tada stalo.
I nevažni su bili svi.
Jer smo imali jedno drugo,
i put prema vječnosti.

Prvi put sam shvatila
koliko ljubav može boljeti,
jer za život nije dovoljno
nekoga previše voljeti.

I sada, još uvijek čekam
da opet vrijeme stane.
I da zaustavi, barem na kratko
sjećanja na te divne dane.

Tješe me riječima mnogih
da umiru ljubavi prave,
ali, ja još uvijek volim
taj poljubac s okusom kave.

TVOJE USPOMENE

Dvije godine i četiri mjeseca
zelenim si očima se divila.
I znam da nemaš snage
da bi od uspomena živjela.

Kad snene zaklopiš oči,
Krenica jezero tu je.
I, kao da se u daljini
nadimak Vištica čuje.

Gledaš sama u daljinu.
Opet imaš trenirku na sebi.
Da živiš bez njegovu osmjeha,
znam da si oprostila ne bi.

Da imaš malog carevića,
Markom bi ga ti zvala.
I, mjesecima bi s njim
da se on vrati čekala.

Premalo su dvije godine,
ti već sad želiš petu.
Kada bi vas bar Bog
vratio u devedeset i devetu.

Otišla bi ti u Grude
i prijevoz do kuće tražila,
baš kao i onoga dana
kada si se zaljubila.

PRIČA

Sva'ko ima svoju priču,
samo je vaša nova.
Možda je ona za druge
ostvarenje snova.

A vi ste u toj priči
već dvije godine duge.
Počelo je jedne zime
u mjestu zvanom Grude.

Ona voli ime Predrag
i onog tko ga nosi.
Samo nedostaje sin Mario
da se otac njime ponosi.

Da ima mamine kovrdže,
tatin osmijeh i jamice,
bio bi sladak k'o da je
lice s naslovnice.

Samo pogled smeđeg oka
da za nju vječno ima,
nikada ne bi prestala
njihova ljubavna toplina.

I postoji jedno mjesto
gdje volite biti sami.
Tamo vi idete često;
zapadnoj strani, Crljenoj jami.

Al' u ovoj vašoj priči
i novo mjesto za vas ima.
A, to su vaši snovi,
vaš dom, i ta toplina.

NADA ZADNJA UMIRE

Vjerovao sam da mogu
čak i zvijezde dotaknuti.
Uspio sam i nove
dimenzije osjetiti.

Prijatelje nisam želio.
Mislilo sam: mogu sam.
A žuti prah sam volio.
Bio sam mlad i naivan.

Ne bih htio prestati
ni da me Bog s neba moli.
Sad želim ponovo živjeti,
samo da ništa ne boli.

Nada zadnja umire,
samo u njoj tražim spas.
Sam ne mogu više.
Pomozite mi, molim vas.

Bio sam poput anđela
i to je bilo dovoljno.
Al' krila mi se slomila
i sad sam pao na dno.

"Ja živim za heroin",
to samo kukavica kaže,
a kada izgubiš sve
tad ni igla ne pomaže.

Svoj život sam uništio.
I zato neka mi sude.
Sve bih im oprostio.
Samo bolje da mi bude.

Nada zadnja umire,
Samo u njoj tražim spas.
Sam ne mogu više.
Pomozite mi, molim vas.

ŠPRICA

Još me uvijek vuče
ona ista želja:
Želio bih špricu
umjesto prijatelja.

O toj svojoj želji
usnuo sam san.
U san mi je došao
anđeo nasimjan.

Na krilima je letio
lagano oko mene.
U očima sam mu vidio
dvije šprice staklene.

Želio sam, poput njega,
i ja nebom letjeti.
Oblake i zvijezde
želio osjetiti.

Pružio sam ruke
i s njim poći htio.
S iglom u veni,
i ja sam poletio.

Ali nisam htio
tako život skratiti.
Ne mogu više majko.
Želim se vratiti.

SJEĆANJE

Sjećam se; boljelo je.
Tako nikad boljelo nije.
I padala je kiša
kakva nije padala prije.

Nisi mi rekao ništa.
Niti prokleta : "Zbogom".
Nisi rekao čak niti:
"Lijepo je bilo s tobom".

Nebo je plakalo zbog nas.
Oblaci su tad žalili.
Jer, mi svoju ljubav
nikada nismo krili.

Shvatila sam što znači
prvi se put zaljubiti.
A zar sam trebala znati
što znači tebe izgubiti?

Neka sve kazaljke stanu!
Neka vrijeme ne teče!
Nek' moje srce voli vječno
kada tvoje neće.

PODIŽEM ČAŠU

O tebi pjesmu pišem
i o bolu u srcu mom.
Pišem tužna jer više
nisam u zagrljaju tvom.

S tobom je lijepo bilo
i ljubav nisam krila.
Voljela sam te previše
al' sudbina me kaznila.

Njoj si poklonio srce
koje pripada meni.
Sad sam ostala sama
i živim samo u sjeni.

Ne izlazim više s društvom.
S njom te ne želim vidjeti
jer znam da bol i tugu
ne bih mogla skriti.

Ne pripada joj ljubav tvoja
jer si je meni poklanjao.
Ti imaš samo njeno tijelo,
a moje si srce ukrao.

Znaš, dušo, bez tebe
mene ne prati sreća.
Znaš jedini da je samo
naša ljubav najveća.

Zato podižem čašu za one
koji se vole kao i mi,
podižem čašu za one
koji su zajedno ostali.

ZA LJUBAV

Znam da si me volio.
Ni ja ljubav nisam krila.
Možda si me samo lako prebolio.
Ostavio, k'o pticu slomljenih krila.

Sve pjesme posvetila sam tebi.
Svi moji stihovi pjevaju o nama.
Ovo me sjećanje jako boli.
Sjećanje iz sretnih dana...

Sada si od mene daleko,
dalje no što mogu zamisliti.
Možda me opet zavoli ne'ko,
ali neće biti kao ti.

Suza mi niz obraz teče.
Na usnama mi zamro glas.
U srcu me nešto peče
jer više nema nas.

Dok smo zajedno bili
ne mogu i neću lagati.
Bilo mi je lijepo mili.
I želim to svima priznati.

Znam da si me volio.
Ni ja ljubav nisam krila.
Živjeli smo za tu ljubav
koja je najjača bila.

ZAUVIJEK MOJ

Možda razum ne bi htio,
ali njega srce voli.
Ljubav je jača od istine,
a istina mene boli.

Svaki san je kratak.
I moj san je bio.
Al' on je na meni
tragove ostavio.

Nemam volje za život.
Ne mogu ni suze liti.
Bože, kad bi' bar mogla
njegovu dijete roditi.

A da se nismo sreli
ne bih imala brige.
Vjerovala bih da je
ljubav samo za knjige.

Vrijeme već brzo prolazi
on možda drugu ima.
Zauvijek će biti moj,
samo u srcu i mislima.

GREŠKA

Ti si mi bio sve;
i patnja, i malo smiješka.
Ako sam te voljela,
zar je to bila greška!

Zgazio si mi srce,
uništio si našu sreću.
Više ja nikoga, znam
kao tebe voljeti neću.

Na rastanku plakala nisam,
za to sam snage smogla.
A po cijenu naše ljubavi
moliti nisam mogla.

Zato sada molim samoću;
ti mi prijatelj budi.
I reci, zar ne mogu
voljeti ponosni ljudi?

Uzalud tražim nekog,
nekog sa usnama tvojim.
Jer ono što sjeća na tebe
ja želim zvati svojim.

Želim te pored sebe
kad plačem ili se smiješim.
Pomislím da ću preboljeti,
al' znam da opet griješim.

SLUČAJNI PROLAZNIK

Sada više načina nema
kako bih tebe zadržala.
Za sretne trenutke s tobom
previše sam se žrtvovala.

Slučajno smo se upoznali,
nisam te htjela voljeti,
znala sam da ljubav
može i hoće boljeti.

Sad se nemam čemu nadati,
samo želim snage smoći,
i s tom željom, vjerujem
da ću bez tebe moći.

Sjećam se tog trenutka
kad sam pred tobom suze krila.
Jer, u tvom životu sam ja
samo slučajni prolaznik bila.

ŽELJA

Htjela sam biti jedina,
a ti si htio znati
ako je na mom mjestu ona
hoći li zaplakati.

Prešla sam preko svega,
al' tvoje riječi su pekle.
Plakati nisam htjela,
al' suze su same tekle.

Uništio si sve
u što sam vjerovala.
Ne mogu sama dalje,
snaga me izdala.

Nisi mi rekao: "Oprosti",
a ne znaš kako boli.
Ti si ponosan muškarac,
koji samo pred Bogom moli.

I, ništa više ja nemam,
samo jednu malu želju:
bar jednom, kad me vidiš
nasmiješi se k'o prijatelju.

PONOSNA

Htio si da ponosna budem,
ne dopustim da me ljubav boli.
Tata, mrzim što si u pravu,
a želim samo da me netko voli.

“Znam ja kakva je ljubav danas”,
uvijek si meni govorio.
“Muškarci traže samo provod.
I ja sam nekad takav bio.”

“Ona je jedina, ona je vječna,”
njegove riječi još me peku.
I ne znam zašto još uvijek
zbog njega meni suze teku.

Sjedim na klupi, u tišini.
I ove noći sam sama.
Ne želim da me netko vidi.
Hoću da me zagrlj tama.

Gledam. U sjeni staroga hrasta
neki sretan par se ljubi.
Pa, zar su samo, pitam se,
prema meni pokvareni ljudi?!

Trebala sam ranije znati:
prazno srce najviše boli.
Tata, jedini si muškarac
koji može da mene voli.

Voljeti više ne mogu.
i neću suze liti.
Jer sam tvoja kćerka.
Zato moram ponosna biti.

PRIJATELJICA

Pričao si o njenom tijelu.
To više nisam mogla slušati.
Srce mi je svaki tren
prijetilo da će iskočiti.

S najboljom prijateljicom
ublažit' sam htjela tugu.
Plakala sam i pričala:
"On je našao drugu".

Odjednom me upita:
"Znaš li tko je ta?"
I mom pogledu tupom
rekla je tiho: "Ja".

Sram me je bilo suze liti,
a došla sam na vrata njena.
Mogla se samo nasmijati
što sam potpuno slomljena.

Otišla sam i naglo
zatvorila vrata za sobom.
Pogledat' nije me mogla,
niti reći mi zbogom.

I,evo,opet sad plačem
iako to ne bih htjela.
Bole me ove obične riječi:
-prijateljica mi te uzela.

SVE BOLI KAD SRCE VOLI

Gledala sam kako drhtiš,
a suze ti liju niz lice.
Žalio si (kao dječak),
zbog jedne kratke suknjice.

Znam, ona te povrijedila.
Na rubu sloma si bio.
Samo ne želim vjerovati
da si je toliko volio.

Podsjećaš me na mene.
I ja sam plakala nekada.
Al' od tih suza nije
koristi bilo nikada.

Želim jer nisam ona,
pa bi mene toliko volio.
Vječno bih uz tebe bila,
nikada ne bi patio.

Pišem pjesmu o ljubavi
i to velikoj, i nesretnoj.
Moje srce imaš ti,
a svoje si dao njoj.

Želim još jednu čašu.
I ove se noći napiti.
Jer pijan čovjek, kažu,
lakše će zaboraviti.

Srce mi svakim trenom
kuca sve jače i jače.
Možda negdje daleko
i zbog njega netko plače.

VRIJEME NE LIJEČI RANE

Noćas sam opet plakala
jer sam ostala sama.
Previše boli ta ljubav,
a gotovo je s nama.

Sati se sporo vuku.
Minute poput vječnosti.
Suze u ritmu sekunde teku
jer sa mnom nisi ti.

Negdje duboko u meni
srce te još uvijek voli.
Ali praznina u njemu
previše me, dušo, boli.

Znam da si još sam.
I ja sam prokleta sama.
Vrijeme ne liječi rane.
Samo je gotovo s nama.

I opet ću večeras biti sama.
U tjeskobnoj duši te željeti.
U mom srcu će biti tama.
Ali neću više plakati.

IMA LI NADE ZA NAS

Sjećam se tog trenutka
kad sam dotakla ruku ledenu,
nesvjesna da će sudbina
na moj život baciti sjenu.

Prošaptao si moje ime
dok sam te u oči gledala.
I, tog trena, ja sam
srce ti svoje dala.

Tu noć si mi pričao
kako si s njom raščistio...
Mislila sam da si ti
samo moj biti htio.

Ne znam što me zanimalo;
tvoj osmijeh, oči, izgled...
Tek tad sam te upoznala.
Ali i zavoljela, na prvi pogled.

Ništa o tebi nisam znala.
Kao naivno, zaljubljeno dijete.
Trebalo je malo da shvatim
da si samo lovac na krevete.

Bilo je previše djevojaka
koje su znale za šarm tvoj.
Ja nemam snage ubiti ljubav.
A samo jednom si bio moj.

Sanjala sam tvoje dodire,
u svome srcu maštala...
A svaku pogrešnu riječ
teško sam opraštala.

Već dugo vremena, dugo,
od te ljubavi se skrivam.
Zbog tebe, i te ljubavi
sad više ni suza nemam.

Hoće li opet, bar jednom,
za nas oživjeti nada
Hoću li moći još jednom
biti sretnija nego sada?

NEMAM SNAGE

Vjerovala sam u nas,
u ljubav i našu sreću.
Sada više ništa nemam,
al' plakati više neću.

To, što si me ostavio
ne smije više boljeti
jer postoji nešto u meni
što drugi može voljeti.

Ja riječima tvojim
ne želim vjerovati.
Strah me da bih opet
poželjela oprostiti.

Prebrzo prolazi vrijeme.
Još nemam snage biti sama.
I, pružam ruke u prazno,
al' grli me samo tama.

MOLITVA

Kleknula sam pred svetom slikom
i tiho počela moliti.
Pomozi mi, Bože dragi,
da ga prestanem voljeti.

Samo noćas daj mi snage
da ga mogu u oči gledati.
A sutra mi, obećajem,
više neće ni trebati.

Zelene oči njegove
poželjeti neću nikada.
Nisu ni bile moje,
niti će biti ikada.

Moje srce više neće
zbog njega me boljeti.
Jer, on voljet' ne zna.
Već samo povrijediti.

Zato te sada, Bože, molim,
daj mi snage za samoću.
Nikoga više ne volim.
Ne mogu. Čak i da hoću.

STRAH OD LJUBAVI

Ne mogu sebi lagati
da te srce više ne voli.
I nemam snage priznati
da me želja za tobom boli.

Ponudila sam dio srca,
a ti si čitavo iščupao.
Htio si da za tebe živim,
a ti za mene nisi znao.

Pružala sam ruke,
zvala te u zagrljaj...
Tebi ne vrijedim dovoljno,
pa je morao doći i kraj.

Sad okrećem leđa svima
ne mogu više izdržati.
Svu ljubav u meni
ti si uspio pokopati.

U meni je sve hladno.
Ništa više ne osjećam.
I nemam dovoljno snage
da ruke opet pružam.

Voljela sam samo tebe,
doživjela s tobom krah.
Sad mogu mrziti sebe
jer me od ljubavi strah.

DIVLJI POLJUBAC

Sporo mi prolazi vrijeme
dok bježim od tvog pogleda.
Jer se ne želim sjećati
dodira toga leda.

Tvoj poljubac boli
kao ugriz škorpiona.
I otrov u meni širi.
Al' znaj, ja nisam ona.

Želio si me povrijediti.
Ispunila ti se želja.
I uspio si od mene
stvoriti neprijatelja.

Teku sad ove suze,
al' ništa tebi ne znače.
Pa, što, noćas samo
još jedna žena plače.

Taj divlji dodir uzima sve.
I ništa iza ne ostavlja.
Al' ja ne mogu, ne želim
biti kao ti divlja.

Divlji je poljubac traga
ostavio na meni,
jer si previše značio
ti ovoj jadnoj ženi.

I prolazi opet vrijeme.
Ne želim te više ljubiti.
Još jedan divlji poljubac
mogao bi me ubiti.

PROKLETI

Proklet bio taj dan
kad sam ugledala tvoje oči.
I prokleta bilo vrijeme
kad sam uživala u samoći.

Prokleta bilo sve
što se tvojim zove.
Jer više ja nemam
niti pravo na snove.

Sad proklinjem ja svaku
u koju si se zaljubio.
Proklinjem svake usne
koje si ti poljubio.

I baš me zanima sada
je li ti ljudi znaju;
prokleta su sva srca
koja nešto osjećaju.

Zašto te Bog stvorio?
U ime Krista i svijeta!
Sad znam; to je zato
da bih bila ja prokleta.

DIVLJA MAČKICA

U očima mi je pisalo
da želim s tobom biti.
Usne su mi govorile:
Moraš ga poljubiti.

“Duga je noć”, rekoh sebi.
Do jutra će biti moj.
Borit ću se koliko želi,
toliko da ne pripada njoj.

Pružala sam ruke
i pogledom te zvala,
sve dok nisam postala
tvoja slatka mala.

Nasmijano je uvijek
bilo i lice tvoje.
Kao da je govorilo:
Vjerujem u nas dvoje.

Neka ptica možda ti je
malenu tajnu otkrila:
tvoja divlja mačkica
jako se zaljubila.

I samo trenutak više
da bih s tobom provela,
na kocku sam sve,
pa i prijatelje stavila.

Ali, kada meni
vrijeme tebe uze,
lice ti posta prazno.
Bez osmijeha, bez suze...

A meni opet u očima
tvoje ime piše.
Samo, tvoja mačkica
nije divlja više.

TI I JA

Sreli smo se jedne noći.
Sjedio si preko puta.
Tražila sam plave oči
pogledom koji luta.

Samo jedan tvoj osmjech
posve je dovoljan bio,
da bi me, poput čarolije,
u mrežu ljubavi uhvatio.

Ti i ja smo bili
ono što nije nitko.
Za nas dvoje kucalo je
jedno srce veliko.

Za nas nema budućnosti
al' to ne želim shvatiti.
I, da će jednom zbog mene,
svi neveni uvenuti.

Možda ćeš jednog dana,
kada ne bude mene,
zaboravit što je ljubav,
i sve naše uspomene.

Jednom ću zaista otići.
Ova čarolija će prestati.
I, kao u lošoj priči.
plave oči će nestati.

Kada budem odlazila,
razbit ćeš sve od tuge.
Pred tobom žaliti neću.
Znam. Imat ćeš ljubavi druge.

PAHULJA

Rođena sam tamo
gdje se mrzi i voli.
I gdje u srcu samo
praznina može da boli.

Procvjetala usred zime
kao ledena ruža,
tražila sam nježnost
koju samo ljubav pruža.

Jedna pahulja lagana
na tlo je negdje pala.
U tom trenu, ja sam
prvi put zaplakala.

Nakon kratkog vremena,
(a to nitko nije znao),
istopila se pahulja.
I, nikom nije bilo žao.

Jednom ću nestat' i ja.
K'o pahulja se istopiti,
i otići u zaborav.
Hoće li ti žao biti?!

NEDOVRŠENA PJESMA

Djevojka jedna, plavoga oka
nikada nije voljela plakati.
Težak život ona je imala,
al' ga je morala živjeti.

Smiješak joj na licu sjao,
imala je vesele oči.
Al' ipak, nitko nije znao
da je živjela u samoći.

Činilo se da voli samoću,
da drugo ništa nije trebala.
Samo bi nekad pognula glavu
i sasvim tiho zapjevala:

“Samo vas molim, obećajte mi;
na mom se grobu plakati neće.
Ja trebam ljubav samo dok živim.
Mome grobu ne treba cvijeće.”

I, prolazio je dan za danom,
al' nije moglo k'o prije biti.
Jer više nije imala snage
osmijehom tugu skriti.

To više nije ona djevojka
koja svoj život strasno voli.
Jer, u očima joj je pisalo
da je, ipak, samoća boli.

I sada, kada je više nema,
kada je našla malo mira,
ostala je nedovršena pjesma
na starom komadu papira:

“Samo vas molim, obećajte mi;
na mom se grobu plakati neće.
Ja trebam ljubav samo dok živim.
Mome grobu ne treba cvijeće.”

ŽENA

Molim te, ne govori.
Tvoj pogled kaže sve.
Molim te sada idi,
neka mi ništa ne ostane.

Oprosti za sve
što sam osjećala.
Oprosti, molim te,
što sam te voljela.

Ja sam samo žena
kojoj je trebao dodir tvoj,
žena koja je htjela
da uvijek budeš moj.

A sada, kada odlaziš
ne ostavljaj ništa za sobom.
Nemoj ništa niti reći.
Ja neću plakati za tobom.

Mi ćemo se opet sresti.
Tvoje ću oči ugledat' ja.
Ali tada će ova žena
biti drukčija.

Nikome dopustit' neću
da meni uzme sve.
A ova žena može
živjeti čak i bez tebe.

VATRA

Kažu: "Ne igray se vatrom,
Ona te opeći zna."
A, ta koju je opekla
morala sam biti ja.

Ali je vatra u tvom oku
bila tako topla, blaga.
Plamenom je u njemu pisalo:
Još te volim, moja draga.

Vjerovala sam u sve te laži.
Vjerovala, jer sam to željela.
Ali sada ne vjerujem
da je ta vatra dogorjela.

Više se ne igram s vatrom.
Ne želim da me opeče.
Više ne volim tvoje oči.
Više nemam ni sreće.

Vatra, kao i svaka druga,
i ova je dogorjela.
A iza nje je ostao
samo trag njenog pepela.

JA SAM SAMO BROJ

Ja sam samo broj,
nemam ni imena,
jer svaka koju ljubiš
za tebe je bezimena.

Nije važno koliko ih je,
jer broj tek nešto govori.
Važno je da nisi sam,
a ne'ko drugi nek broji.

Bez lica i bez imena
u red jedan se nizaju.
Upitaš li se nekad
što one osjećaju?

I ja sam stala lako
u red takav jedan.
I ništa mi nisi dao
samo svoj pogled bijedan.

I ništa nikad ne osjećaš
jer, ti si kao stroj.
Za tebe je važan
samo jedan novi broj.

VRIJEME

Kažu da vrijeme liječi sve,
samo ga treba puno proći.
Pa, možda ću zaboraviti tebe,
tvoj pogled, te oči...

Osuđena sam na život
u kojem tebe nema.
Osuđena sjećati se
sretnijih vremena.

Samo je vrijeme uz mene.
A volim što brzo prolazi.
Iako na njegovim krilima
neka druga ljubav ne dolazi.

Ja ću sama ostati
s vremenom iza sebe.
Možda ću jednom zaboraviti
kako boli kad volim tebe.

Vrijeme, kažu, liječi sve rane,
čak i one od ljubavi.
A zašto me tako bole?
Svaka tvoja riječ srce mi razori.

Ako me nekad sretnoš
(a to je moguće, znaš),
nemoj samo okrenuti glavu.
Zaslužujem da me prepoznaš.

NE DIRAJ

Noćas ne sviraju violine,
samo je sa mnom tama.
Noćas je noć tišine
u kojoj uživam sama.

Ne diraj strune čela!
Molim te, ostavi...
Jer sam tako i htjela.
A sad, molim te, odlazi.

Ne diraj ranu što zarasta.
Odlazi, to si i htio.
Ne diraj ranu što osta,
dovoljno si već uništio.

Ne kvari mi uspomenu,
samo je ona lijepa.
Živjet ću za sjećanje
u kojem je ljubav slijepa.

Noćas me samo pusti.
Ne govori! To me boli.
Možda će uspjeti srce
jednom da drugoga voli.

Imat ću svoju violinu
ako to budem htjela.
Voljet ću svoju tišinu,
ali i zvuke čela.

NOĆAS

Rijeka mog života
noćas prebrzo teče.
Noćas, k'o da čujem riječi,
nešto kao: "Dobra večer".

A želim biti sama,
sama u ovakvoj noći.
Hoću da me zagrlj tama
i ovaj bol će proći.

Kad bi me sad ti grlio,
kad bih osjetila tvoje ruke,
za mene sve bi prestalo.
Sav ovaj bol i muke.

I kao da vidim oči,
oči te poznate boje.
I strepim ove noći
jer više nisu moje.

Kao da sam nešto
vrela osjetila.
Kao da me noćas
tvoja ruka opet grlila.

Osjetila sam sreću
na trenutak. Samo danas.
I poželjela da potraje
zauvijek ovo noćas.

KADA BI...

Bila sam s tobom sretna
al' samo kratko vrijeme,
a od kada tebe nemam
imam samo bol i uspomene.

Boli me tuđi pogled.
I tuđi dodir mene boli.
Strah me da ovo srce
nema snage da drugog voli.

Nije svakom u životu
suđeno ljubav osjetiti.
I neće svačije oko
zbog ljubavi plakati.

I sada sanjam tvoj osmjech,
još želim poljupce tvoje,
još uvijek me jako boli
jer s nama gotovo je.

Kada bi barem Bog
bio na mojoj strani,
i pomogao da zaboravim,
bili bi lakši ovi dani.

U svakom drugom čovjeku
kada te ne bih tražila,
i da te bar tako jako
nikada nisam voljela.

Možda bih ja preživjela
ove dane i noći ove.
Možda bih još voljela
ovo što se život zove.

DIO MENE

Ostavi mi, barem dio mene...
Jer si sve drugo uzeo.
Ostavi molim te uspomene,
njih nisi niti želio.

Ne diraj staru ranu!
Ona je već zarasla.
Prošlo je vremena dosta
i boljeti me prestala.

Ti si mi uzeo sve
jer sam tako i htjela.
A tebi bih i dala sve
jer sam te jako voljela.

Naučio me život
kako da živim bez tebe.
Od kada si me ostavio
ne prepoznajem sebe.

Ostala mi je u duši
velika jedna praznina.
A u mom srcu je mrvica
u kojoj još tinja toplina.

Ubio si sve lijepo u meni.
To su za tebe sitnice.
Ali ja ću tom mrvicom
ponovo zagrijat' srce.

BOŽE

Bože, molim Te, pomози mi
da zaboravim njegov osmijeh.
Još jedan dan bez njega
za moj život je uspjeh.

Na ovom svijetu više
za mene mjesta nema.
Ne postoji niti sreća.
Nema više tih vremena.

Nemam snage priznati
da ne mogu više voljeti.
Da više nikad ne zaplačem,
Bože, i to ću Te moliti.

I ne postoji ništa više
zbog čega vrijedi disati.
Ja samo više ne mogu
te bolne suze brisati.

A, da ovo moje srce
više nikad patilo ne bi,
još jednu molbu ja imam:
Bože, molim Te, uzmi me k' sebi.

BOLI ME

Sanjam da me ljubiš
i da gledam oči te,
ali kad se probudim
još uvijek boli me.

Boli me prazna soba,
i ova tišina teška,
boli me jer misliš
da sam ti bila greška.

Ne plačem više nikad.
Za to ja nemam snage.
Otišao si već odavno
kod neke druge drage.

Obećala sam sebi,
a to ću i ispuniti,
nikad mi se više neće
netko tako približiti.

Lakše je u samoći.
Zato ću sama biti.
Jer me tako ne može
više nitko ostaviti.

Pa nek' boli praznina
i sve što u njoj bude,
jer ja više nemam
ljubavi za ljude.

SNIJEG

Drago mi je što padaš.
Bliska mi je tvoja hladnoća.
Ne plaši mene noćas
ova moja samoća.

I ne plašim se zime.
Volim kada je tako.
A on, tamo i sada
kao da je zaplak'o.

Možda mi ga trenutak
iskreno bilo žao.
Ali ja više volim sebe.
On je to već znao.

Neko će vrijeme biti sam.
Možda se ponekad napiti.
Zatim će naći drugu,
koju ću, kao i mene, varati.

A ja ću biti sama
kao što sam i sada.
Gledat ću u nebo i željeti
da opet snijeg pada.

KIŠA

I opet će kiša
u ovom gradu padati.
Ali to neću ja,
oblaci će tugovati.

I ako jedna kaplja
iz moga kapne oka,
ma, ne, to nije suza.
To kiša je iz oblaka.

Zadnji put u životu
uživam u samoći,
zadnji put me strah
poželjeti tuđe oči.

Ako pobijedim sebe,
budem snagu tu imala,
zaboravit ću da sam
jednom zbog tebe plakala.

Svaki tvoj poljubac boli,
sjećanja na tebe bole.
Zato jer nisu svi ljudi
stvoreni da vole.

DODIR PAUČINE

Osjećam tvoj poljubac
kao dodir paučine...
Tvoj dah me prži po vratu
nasloniš li se na moje rame.

Znaš li što mi rade
tvoj dodir i usne tvoje?
Znaš li da je malo ostalo
od ove pameti moje?

Želim samo jedan
za nas trenutak vječnosti.
Ne želim da postoji nešto
tako vječno kao mi.

Nešto nije u redu.
Teret mi je na duši.
Ne želim da se Bog
na molitve moje ogлуši.

Molim te, dušo, budi tu,
bar da lice tvoje vidim.
Možda jesam kukavica,
al' se plakat' ne stidim.

Pred nama je sada
jedan trenutak istine:
Bože, molim još samo
za vječni dodir paučine.

VIŠE NE

Rekao si da tvoje srce
nema ljubavi za mene.
Boljelo me tada jako,
ali sada više ne.

Plakalo je te noći
ranjeno srce ove žene.
Žalila je tada duša,
ali sada više ne.

Dozvolila sam tebi
da meni značiš sve.
Bio si moja sreća,
ali sada više ne.

Bez tebe nisam mogla
život svoj zamisliti.
I nikada u životu
tuđi dodir poželjeti.

Ti otišao si drugoj
i volio oči njene.
Bila sam tada sama
ali sada više ne.

Ja sam sada pronašla
druge ruke da grle me.
Ali, opet da tugujem
to nikada. Više ne.

EMOCIJE

Vrisnula bi', al' glasa nemam.
Plakala bi', al' je srce stalo.
Zar samo jedno: "oprosti!"
Od tebe je premalo.

Danas se vraćam rano,
a u krevetu ona i ti...
I prvi put u životu
poželjela sam ubiti.

Tvojim lažljivim usnama
bujica riječi teče:
"Dušo, oprosti, prvi je put...
I ponoviti se neće."

"Znam", rekla sam hladno,
"sad više nema nas."
Gledam to lice jadno.
I baš me briga za vas.

Razbila sam sve
što se dalo uništiti.
Mene ne zaslužuješ.
Nju ću ti ostaviti.

I osjećam se dobro,
svaki put sve bolje.
Jer, u svom životu
biram samo najbolje.

STRAH ME

Da ti je dobro sa mnom,
da me voliš, kada kažeš,
strah me da samo glumiš,
da možda ipak lažeš.

Nikad mi nemoj reći
da me ne želiš za sebe.
Strah me da bih preživjela
u samoći, bez tebe.

Ako ovo nije gluma
onda je savršenstvo.
Jer mislim da me predugo
pratilo prokletstvo.

Molim te Bože, slušaj,
samo Te jedno molim;
nemoj ga uzeti sebi
jer i ja njega volim.

GODINE

Osjećam da će uvijek
biti sve kako treba.
Primit ću ti ruku, pitati:
"Voliš li me još djeda?"

I kada godina mnogo
već iza nas bude,
ni tada nećeš biti sam.
Jer, samoća nije za ljude.

Kada ti vrijeme na licu
ostavi svoj trag,
kao i sada, reći ću:
"Još uvijek si meni drag."

Želim biti zauvijek tvoja.
I uvijek u tvom zagrljaju.
Želim da idemo zajedno
od početka prema kraju.

Ako ti nekada vrijeme
izbriše iz sjećanja moje ime,
Ti ne brini, i ne žali.
Jer, to su samo godine.

A kada ti ova mladost
već kaže svoje zbogom,
zatvori oči i poželi;
ja ću opet biti s tobom.

I opet će sve za nas
biti kako treba.
Primit ću ti ruku, pitati:
"Voliš li me još, djeda?"

OSMIJEH

Ako te sreća neće,
moraš to skriti!
I na svoje lice
masku od smijeha staviti.

Kad sve po zlu krene
u inat cijelog svijeta,
bar glumi da si sretan.
To je najveća osveta.

Čak i ako lažeš
da ide na bolje,
s osmijehom na licu
izgledaj najbolje.

Ne daj da ti ljudi
sol stave na ranu!
Pronađi razlog za smijeh
u svakom crnom danu.

Kad ti bol u srcu
u inat ne prestaje,
opet se nasmiješi
jer osmijeh snagu daje.

Nek' ti osmijeh bude
jedino što vide.
Pa, ljudi su stvoreni
da na svemu zavide.

BE HAPPY

There is no hope for us
because you want go away,
now i need be strong
and i will not pray.

I don't have tears any more
and i don't feel sorry.
I will forget you one day
you do not have to worry.

I just want be strong
without you to live,
I know that is not right
and i hope that you will forgive.

You will forget my eyes,
my love, and my smile.
with this song i want say
the last time goodbye.

Please be happy without me,
I know that you can.
Maybe, in some other life
I will see you again.

SADRŽAJ

PREDGOVOR	7
NEBESKI VRT	12
ANĐEO S RUŽOM	13
TIŠE	14
KRIV	15
ANĐEO BEZ OBLIKA	16
PJESMA ZA NJEGA	17
NEMA TE	18
MOM TATI	19
MOJ TATA	20
I SVIJEĆE PLAČU	21
NEĆU PLAKATI	22
MOLITVA ZA DOMOVINU	23
GROB	24
ČOVJEK BEZ PROŠLOSTI	26
TOLIKO HRABAR	27
MOLIM TE	28
USPOMENA	29
PAHULJICA OD ZLATA	30
CRVENA HALJINA	31
UDATA	32
SAM	33
CIGARETA	34
POLJUBAC S OKUSOM KAVE	35
TVOJE USPOMENE	36
PRIČA	37
NAĐA ZADNJA UMIRE	38
ŠPRICA	39
SJEĆANJE	40
PODIŽEM ČAŠU	41
ZA LJUBAV	42
ZAUVIJEK MOJ	43
GREŠKA	44
ŠLUČAJNI PROLAZNIK	45
ŽELJA	46
PONOSNA	47
PRIJATELJICA	48
SVE BOLI KAD SRCE VOLI	49
VRIJEME NE LIJEČI RANE	50
IMA LI NADE ZA NAS	51
NAMAM SNAGE	52
MOLITVA	53
STRAH OD LJUBAVI	54

DIVLJI POLJUBAC	55
PROKLETI	56
DIVLJA MAČKICA	57
TI I JA	58
PAHULJA	59
NEDOVRŠENA PJESMA	60
ŽENA	61
VATRA	62
JA SAM SAMO BROJ	63
VRIJEME	64
NE DIRAJ	65
NOĆAS	66
KADA BI...	67
DIO MENE	68
BOŽE	69
BOLI ME	70
SNIJEG	71
KIŠA	72
DODIR PAUČINE	73
VIŠE NE	74
EMOCIJE	75
STRAH ME	76
GODINE	77
OSMIJEH	78
BE HAPPY	79
BIOGRAFIJA	83

BIOGRAFIJA

Jelena Stana Viwalt rođena je 1980 g. u N.Travniku. (BiH). Po zanimanju je medicinska sestra, a živi i radi u Zagrebu. (RH).

Pjesnički talent njeguje godinama, a njena poezija nije nezapažena. Objavljivala je svoje radove u časopisima, (prvi put 2004.g.-Erato....), Upisala se u Međunarodni institut za književnost, član je Udruge umjetnika Vjekoslav Majer. U par navrata je bila gost u studiju na radiopostajama (Radiopostaja Novi Travnik i Radio Martin) Za svoju poeziju autorica kaže da je krik njenog srca i duše u svijetu u kojem su nematerijalne vrijednosti duboko potisnute; "Svijetu" u kojem su ozbiljno poremećeni moralni parametri. Inspiraciju pronalazi u životnim pričama kojih ima više nego što bi običan čovjek stigao pročitati za vrijeme jednog života.

Ovo joj je prva objavljena samostalna zbirka pjesama.

Prof. Vlado Valenta

P.S.

"Krik duše" knjiga je ljubavi ispunjena dobrotom i ljepotom riječi koja zrači iz svake pjesme. J.S.Viwalt nastoji svojim stihovima u čovjeka i njegovo srce unijeti dobrotu, mir i ljubav. Središnje mjesto u zbirci pripada čovjekovoj ljubavi i vjeri. Hrvatska književnost gotovo pedeset godina bila je zatvorena prema Bogu. Ta ljubav teško je nalazila mjesto na stranicama knjiga... Iako je knjiga u prvom redu namijenjena zreлом čitatelju, njezini stihovi najavljuju i pjesnikinju koja bi svojom poezijom razveselila i mladog čitatelja i donijela mu radost čitanja.... (Branko Pilaš, Glas koncila)

